

Lectio Divina segédanyaga

Évközi 14. vasárnap

B évf

Mk 6,1-6

Szentmise evangéliumi szakaszaihoz

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Gábor, Geiszelhardt Sára, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna, Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura, Roszkopf Rita

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Rácz Édua Anna

Szerkesztő

Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Révai László,
Szabóné Nagy Katalin

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítették:

Nyúl Viktor –teljes tartalom áttekintése

+ EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből

Innen eltávozva saját városába ment. Tanítványai elkísérték. A következő szombaton tanítani kezdett a zsinagógában. Sokan hallgatták, és csodálkozva mondogatták: „Honnét vette ezt? Hol tett szert erre a bölcsességre? És a csodák, amiket kezével végbevisz! Nem az ács ez, Mária fia, Jakab, József, Júdás és Simon testvére? S ugye, nővérei is itt élnek közöttünk?” És megbotránkoztak rajta. Jézus erre megjegyezte: „A prófétának csak hazájában, rokonai körében, a saját házában nincs becsülete.” S nem is tehetett ott csodát, csupán néhány beteget gyógyított meg, kézrátétellel. Maga is csodálkozott hitetlenségükön.

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

1 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

És kiment onnan, és megy a hazájába, és követik őt a tanítványai.

2 καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ, καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες, Πόθεν τούτῳ ταῦτα, καὶ τίς ἡ σοφία ἢ δοθεῖσα τούτῳ, καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι;

És amikor szombat lett, elkezdett tanítani a zsinagógában, és sokan hallgatva ámultak mondva: „Honnan neki ezek, és mely bölcsesség adatott neki, és ilyenféle csodák (erő-megnyilvánulások) a keze által történnek?”

3 οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου καὶ Ἰωσήφου καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

„Ez nem az ács, Mária fia, és Jákób és Jósét és Júdás és Simon fivére? És nem itt vannak velünk a nővérei?” És megbotránkoztak benne.

4 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

És mondta nekik Jézus: „Nincs megbecsülés nélkül próféta, hacsak nem a maga hazájában, és a maga rokonai körében, és a maga családjában.”

5 καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν.

És nem tudott semmilyen csodát tenni ott, hacsak nem néhány betegre rátéve a kezét gyógyított.

6 καὶ ἐθαύμαζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγεν τὰς κόμας κύκλῳ διδάσκων.

És csodálkozott a hitetlenségük miatt. És köröskörül bejárta a falvakat tanítva.

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata

Szent István Társulati Biblia

Jeromos fordítás

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

¹ Et egressus est inde et venit in patriam suam, et sequuntur il lum discipuli sui.

¹ Innen eltávozva saját városába ment. Tanítványai elkísérték.

¹ Ezután kijött onnan, és elment a saját falujába. A tanítványai követték.

¹ Eltávozva onnét lakóhelyére érkezett. Tanítványai kísérték.

¹ És kiméne onnét, és méne az ő hazájába, és követék őt az ő tanítványai.

¹ Eltávozott onnét. Hazament, és a tanítványai követték.

² Et facta sabbato, coepit in synagoga docere; et multi audientes admirabantur dicentes: “ Unde huic haec, et quae est sapientia, quae data est illi, et virtutes tales, quae per manus eius efficiuntur?

² A következő szombaton tanítani kezdett a zsinagógában. Sokan hallgatták, és csodálkozva mondogatták: „Honnét vette ezt? Hol tett szert erre a bölcsességre? És a csodák, amiket kezével végbevisz!

² Amikor szombat lett, elkezdett a zsinagógában tanítani. Sokan, akik hallgatták, csodálkoztak tanításán, és azt kérdezték: »Honnán vette ez mindezt? Milyen bölcsesség az, amely neki adatott? És milyen csodák történnek a keze által?

² A következő szombaton elkezdett tanítani a zsinagógában. Nagy hallgatósága csodálkozott (tanításán). „Honnán vette mindezt? – kérdezték. Ki adott neki ekkora bölcsességet? Hogyan történnek ilyen csodák általa?

² És a mint eljött vala a szombat, tanítani kezdte a zsinagógában; és sokan, a kik őt hallák, elálmélkodának vala, mondván: Honnét vannak ennél ezek? És mely bölcsesség az, a mi neki adatott, hogy ily csodadolgok is történnek általa?

² Amikor azután eljött a szombat, tanítani kezdett a zsinagógában. Sokan hallgatták, és álmélkodva így szóltak:

– Honnán veszi ezeket? Miféle bölcsesség ez, ami neki adatott? És miféle csodák ezek, amelyek keze által történnek?

³ Nonne iste est faber, filius Mariae et frater Iacobi et Iosetis et Iudae et Simonis? Et nonne sorores eius hic nobiscum sunt? “. Et scandalizabantur in illo.

³ Nem az ács ez, Mária fia, Jakab, József, Júdás és Simon testvére? S ugye, nővérei is itt élnek közöttünk?” És megbotránkoztak rajta.

³ Nem az ács ez, Mária fia, Jakab és József és Júdás és Simon testvére? Nem az ő nővérei vannak itt nálunk?» És megbotránkoztak benne.

³ Nem az ács ez, a Mária fia? Nem Jakab, József, Júdás és Simon testvére? És ugye nővérei is itt élnek köztünk?” Szóval megbotránkoztak benne.

³ Avagy nem ez-é az az ácsmester, Máriának a fia, Jakabnak, Józseának, Júdásnak és Simonnak pedig testvére? És nincsenek-é itt közöttünk az ő nőtestvérei is? És megbotránkoznak vala ő benne.

³ Nemde az ács ez, Mária fia, Jakab, József, Júdás és Simon testvére? Nem itt élnek-e közöttünk a nővérei is?

És botránkoztak rajta.

⁴ Et dicebat eis Iesus: " Non est propheta sine honore nisi in patria sua et in cognatione sua et in domo sua ".

⁴ Jézus erre megjegyezte: „A prófétának csak hazájában, rokonai körében, a saját házában nincs becsülete.”

⁴ Jézus pedig azt mondta nekik: »Nem vetik meg a prófétát, csak a maga hazájában, a rokonai között és a házában.«

⁴ Jézus erre megjegyezte: „Sehol sincs a prófétának kevesebb becsülete, mint saját hazájában és családjában.”

⁴ Jézus pedig monda nekik: Nincs próféta tisztesség nélkül csak a maga hazájában, és a rokonai között és a maga házában.

⁴ Jézus pedig ezt mondta nekik:

– Nem vetik meg a prófétát másutt, csak a hazájában, a rokonai között, sőt a saját házában.

⁵ Et non poterat ibi virtutem ullam facere, nisi paucos infirmos impositis manibus curavit;

⁵ S nem is tehetett ott csodát, csupán néhány beteget gyógyított meg, kézrátétellel.

⁵ Nem is tudott egy csodát sem tenni ott, csak néhány beteget gyógyított meg, rájuk téve kezét.

⁵ Nem is tudott ott csodát tenni, csak néhány beteget gyógyított meg, rájuk téve kezét.

⁵ Nem is tehet vala ott semmi csodát, csak néhány beteget gyógyította meg, rájuk vetvén kezeit.

⁵ Nem is tudott egyetlen csodát sem tenni ott, azon kívül, hogy néhány beteget – a kezét rájuk téve – meggyógyított.

⁶ et mirabatur propter incredulitatem eorum.

⁶ Maga is csodálkozott hitetlenségükön.

⁶ És csodálkozott hitetlenségükön. Ezután bejárta a helységeket a környéken és tanított.

⁶ Ő maga is csodálkozott hitetlenségükön.

⁶ És csodálkozik vala azoknak hitetlenségén. Aztán köröskörül járja vala a falvakat, tanítván.

⁶ Csodálkozott is hitetlenségükön. Majd sorra járta a környező falvakat, és tanított.

1.1.3. Szöveg behatárolása

A szakasz elejét világosan jelzi Jézus lakóhelyének a megemlítése, ahová az Úr tanítványaival együtt megy el (Mk 6,1). Az epizód végét pedig a helyszínbeli változás mutatja: a Mester bejárja a falvakat, hogy tanítson. A perikópa tehát a Mk 6,1-6 között helyezkedik el, amit majd az apostolok kettésével való szétküldésének a leírása követ (Mk 6,7-13).

1.1.4. Szó szerinti értelmezés

E szakaszban Márk a következőket hangsúlyozza:

- Jézus mindenkit tanít, ez küldetésének egyik legmarkánsabb jellemzője.
- Az Úr fájdalommal veszi tudomásul, hogy sokan - ismerősei közül is - félreértik őt, nem ismerik fel benne a Megváltót, megbotránkoznak benne. De mindez nem akadályozza meg Jézust, hogy folytassa küldetését. Márk ezzel a korabeli igehirdetőknek kíván megerősítést és bátorítást nyújtani, akik szintén megtapasztalhatták, akár családjuk, közösségük körében is, a nem elfogadás és a visszautasítás fájalmát.
- A hit az a helyes magatartás, amivel az embernek Jézus felé kell fordulnia.

Továbbá meg kell jegyeznünk azt is, hogy Jézusnak nem voltak testvérei. Hisszük és valljuk Szűz Mária örök szüzességét, és hogy az ő egyetlen gyermeke Jézus („Mária fia” - Mk 6,3) A „testvérek, nővérek” kifejezések itt tehát tágabb értelemben értendők: pl. unokatestvérek, ismerősök, távolabbi rokonok jelentéssel.

1.1.5. Kulcsszavak elemzése

διδάσκειν (*didaszkejn*) (Mk 6,2.6): 'tanít, oktat'

Jézus egyik legfontosabb tevékenysége a tanítás volt, amint azt többször látjuk a Márk-evangéliumban is:

- tanít a zsinagógában (Mk 1,21; 6,2), a templomban (Mk 12,35; 14,49), a falvakban (Mk 6,6), a tó partján (Mk 2,13; 4,1).
- Általában példabeszédekben oktatja a hallgatóit (Mk 4,2)
- Tekintéllyel és eddig nem tapasztalt hatalommal, igazság szerint tanít (Mk 1,22; 12,14)
- Tanítása irgalomból és szeretetből fakad: megrendül, amikor látja a tömeget, s tanítani kezdi őket (Mk 6,34)
- Tanítja az apostolokat a rá váró szenvedésről, és a feltámadásáról is (Mk 8,31; 9,31)

A tanítás nem csupán ismeretek átadását jelenti, hanem az Úr mélyebb megismerésének, a vele való barátság elmélyítésének is az útja. Illetve Márk is utal arra, hogy a tanítás feladatát a tanítványok is végzik Jézus parancsára (Mk 6,7-13.30).

περιήγεν (*periégen*) (Mk 6,6): 'körbejár, bejár területet, járkál'

Márk evangéliumában csak itt fordul elő ez a szó, és Jézusra vonatkozik. Az imperfectum nyelvtani alak ismétlődő, gyakori cselekvést jelöl, amit a „ku,klwl” (*kükló*) határozó szó ('köröskörül') egészíti ki. Az evangélista ezzel azt nyomatékosítja, hogy a Mester rendszeresen bejárta köröskörül a falvakat, hogy tanítson. Ez előkészíti a tanítványok missziós parancsát is, amivel a feltámadt Úr bízta meg majd az övéit, akik folytatni fogják az ő küldetését (vö. Mk 16,15).

ἐθαύμαζεν (*etháumádzen*) (Mk 6,6): 'csodálkozik, elcsodálkozik'

Általában az emberek Jézus kapcsán csodálkoznak: a tömeg elcsodálkozik, amikor hall az Úr nagy tetteiről (Mk 5,20), Pilátus pedig meglepődik, hogy Jézus nem felel neki, illetve, hogy már

meghalt a kereszten (Mk 15,5.44). Viszont ebben az epizódban, maga az Úr az, aki elcsodálkozik az emberek hitetlenségét tapasztalva (Mk 6,6). Ezzel is hangsúlyozza tehát az evangélista, hogy a Mestert érzékenyen érinti a názáretiek hitetlenkedése, hiszen a Jézusba vetett hit az üdvösség feltétele, és aki nem hisz benne, az elkárhozik (vö. Mk 16,16).

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus vonal

2.1.1. Atyák Bibliája

Krisztus Urunk hazatér és saját falujában tanít. Itt ismerik őt, de mégsem hallgatnak szavára. Sőt, irigységükből ilyeneket beszélnek: *„Honnan vette ez mindezt? Milyen bölcsesség az, amely neki adatott? És milyen csodák történnek a keze által? Nem az ács ez, Mária fia, Jakab és József és Júdás és Simon testvére? Nem az ő nővérei vannak itt nálunk?”* Nem ismerték el tudását, amely olyan tudás, ami nem emberi tanításból származik, hanem magának az Istennek a kegyelméből. Lásd meg, hogy az irigység hogy el tudja takarni a világos látást és a hitet. Pedig nem újdonság ez. Vajon Mózes, aki által Isten a Törvényt adta, nemde egy egyszerű zsidó nő fia volt? Vajon Dávid, akit az Úr tett királlyá, vajon nem Jesszének, egy alázatos földművesnek volt a fia? Mit válaszol az Úr Jézus: *„Nem vetik meg a prófétát, csak a maga hazájában, a rokonságában és a házában.”* Nem művelt köztük csodát. Miért nem? Meg tudta volna tenni, de nem akarta tovább növelni büntetésüket, hiszen ha még csodáinak sem hittek volna, akkor ki vagy mi menthette volna meg őket? A csoda megértéséhez hit szükséges, lásd a zsinagóga elöljárójának vagy éppen a vérfolyásos asszony történetét (Vö.: Mk 5, 21 – 43).

Vö.: Aranyszájú Szent János, Kommentár Máté evangéliumához 48, 1 (Crisostomo Giovanni, Comment. in Matth., 48, 1)

2.2. Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

A próféták és a szívbéli megtérés

ILLÉS, A PRÓFÉTÁK ÉS A SZÍV MEGTÉRÉSE

2581. A templomnak Isten népe számára az imádságra nevelés helyének kellett lennie: a zarándoklatok, az ünnepek, az áldozatok, az esti áldozat, az illatáldozat és a „kitett” kenyerek mind a Magasságbeli és egészen közeli Isten szentségének és dicsőségének jelei, meghívások és az imádság útjai voltak. De a ritualizmus a népet gyakran nagyon külsőséges kultuszba vitte. Szükség volt a hit nevelésére és a szív megtérésére. Ez volt a próféták küldetése a számkivetés előtt és után.

2582. Illés a próféták atyja az őt keresők, az ő arcát keresők nemzedékéből (vö. Zsolt 24,6). Neve, „az Úr az én Istenem” előre hirdeti a nép kiáltását, mely a próféta imádságára válaszul a

Kármel hegyén hangzik föl (vö. 1Kir 18,39). Jakab órá hivatkozik, hogy az imádságra buzdítson: „Igen hathatós az igaz ember buzgó könyörgése” (Jak 5,16).

2583. Miután menedékhelyén, a Kerit pataknál megtanulta az irgalmasságot, a száreptai özvegyasszonynak tanítja és állhatatos imádságával megerősíti az Isten szavában való hitet: Isten megteszi, hogy az özvegyasszony fia visszatér az életbe (vö. 1Kir 17,7-24).

A Kármel hegyén az Isten népe hite számára a végső próbatétet jelentő áldozat idejében az ő könyörgésére – „Hallgass meg, Uram, hallgass meg!” - az Úr tüze megemésztí az égőáldozatot, „mikor már eljött az ideje, hogy bemutassák az (esti) áldozatot”. Illés szavait a keleti liturgiák átvették az eucharisztikus epiklézisbe (vö. 1Kir 18,20-39).

Végül Illés, amikor ismét a pusztába megy, a helyre, ahol az élő és igaz Isten kinyilatkoztatta magát népének, mint Mózes, „barlangba” rejtőzik, míg Isten titokzatos jelenléte „átvonul” (vö. 1Kir 19,1-14; Kiv 33,19-23). De csak a színeváltozás hegyén (vö. Lk 9,30-35) mutatkozik meg ő, akinek arcát ezek keresték: a megfeszített és föltámadt Krisztus arcán ismerik meg Isten dicsőségét (vö. 2Kor 4,6).

2584. A próféták az Istennel töltött magányban kapják a világosságot és az erőt küldetésükhöz. Imádságuk nem menekülés a hitetlen világból, hanem odahallgatás Isten szavára. Ez az imádság olykor perlekedés vagy panasz, de mindig közbenjárás, mely a szabadító Isten, a történelem Ura beavatkozását várja és készíti elő (vö. Ám 7,2.5; Iz 6,5.8.11; Jer 1,6; 15,15-18; 20,7-18).

Krisztus a próféta

436. A Krisztus név a héber „fölkent” jelentésű „Messiás” szó görög fordításából ered. A Jézus név jelentése nem valósulna meg, ha nem teljesíti be tökéletesen azt az isteni küldetést, amit ez a név jelent. Izraelben ugyanis Isten nevében azokat kenték föl, akiket neki szenteltek a tőle származó küldetésre. Ez történt a királyok (vö. 1Sám 9,16; 10,1; 16,1.12-13; 1Kir 1,39), a papok (vö. Kiv 29,7; Lev 8,12) és olykor a Próféták (vö. 1Kir 19,16) esetében. Ennek kellett történnie különösen is a Messiással, akit Isten fog küldeni, hogy véglegesen megalapítsa az ő országát (vö. Zsolt 2,2; ApCsel 4,26-27). A Messiásnak az Úr Lelke által fölkentnek kellett lennie (vö. Iz 11,2), mint királynak, s egyidejűleg papnak is (vö. Zak 4,14; 6,13), de úgy is, mint prófétának (vö. Iz 61,1; Lk 4,16). Jézus beteljesítette Izrael messiási reménységét a maga hármassal, papi, prófétai és királyi feladatával.

2.2.2. Pápai gondolatok

Szent II. János Pál pápa: Laborem exercens

II. János Pál pápa enciklikája a Rerum Novarum enciklika megjelenésének 90. évfordulója alkalmából

Mk 6,2

A dolgozó Jézus Krisztus példája

115. Ezt az igazságot, amely szerint az ember munkája révén Istennek, a Teremtőnek művében részesedik, egész különleges módon világította meg Jézus Krisztus – az a Jézus, akin első názáreti hallgatói „elámultak és azt mondták: Honnan veszi mindezt? S honnan adatott neki ez a bölcsesség... hát nem az ács ez?”¹ Jézus ugyanis nem csupán meghirdette, hanem mindenekelőtt munkával megvalósította az „Evangéliumot”, melyet az Atya Órá, az örök Bölcsesség Igéjére bízott. Éppen ezért az volt a „munka Evangéliuma” hogy Ő, aki meghirdette, maga is munkásember volt, ugyanúgy ács, miként a názáreti József.² S jóllehet a szavaiban nem találunk külön parancsot a munkára – sőt, egyszer megtiltja a munkában megnyilatkozó túlzott aggodalmat az életért,³ mégis Krisztus életének szava félreérthetetlen: a „munka világához” tartozik, elismeréssel és tisztelettel van az emberi munka iránt. Sőt, ennél többet is mondhatunk: szeretettel nézi a munkát, a munka különböző megnyilvánulásait, mert mindegyikben annak felcsillanását látja, hogy az ember Istenhez, a Teremtőhöz és Atyához hasonló. Nemde Ő maga mondta: „Atyám a szőlőműves...”,⁴ és tanításában különböző módokon megszólaltatja azt a munkára vonatkozó alapvető igazságot, amelyet az Ószövetség hagyománya már a Teremtés könyvének kezdetén kifejezett?

Ferenc pápa: Evangelii gaudium

Ferenc pápa Az evangélium öröme kezdetű apostoli buzdítása a püspököknek, a papoknak és diakónusoknak, az istennek szentelt személyeknek és a világi híveknek az evangélium hirdetéséről a mai világban

vö. Mk 6,2

136. Újítsuk meg a prédikációba vetett bizalmunkat, mely azon a meggyőződésen alapul, hogy maga Isten akarja elérni a többieket a prédikátor által, s hogy ő terjeszti ki a hatalmát az emberi szó által. Szent Pál határozottan beszél az igehirdetés szükségességéről, mert az Úr a többieket a mi szavunkkal is el akarja érni (vö. Róm 10,14-17). A mi Urunk is a szóval hódította meg a nép szívét. Mindenfelől jöttek, hogy hallgassák őt (vö. Mk 1,45). Csodálkozva „itták” a tanítását (vö. Mk 6,2). Érezték, hogy úgy beszél hozzájuk, mint akinek hatalma van (vö. Mk 1,27). Az apostolok szavával, akiket meghívott „hogy vele legyenek, és elküldje őket hirdetni az igét” (Mk 3,14), az Egyház kebelére vonzotta az összes népet (vö. Mk 16,15.20).

Ferenc pápa: Laudato si’

Ferenc pápa Áldott légy kezdetű enciklikája, a közös otthon gondozásáról

Mk 6,3

98. Jézus teljes összhangban élt a teremtéssel, és mások ámulva kérdezték: „Ki lehet ez, hogy még a szélvész és a tenger is engedelmeskedik neki?” (Mt 8,27). Nem tűnt világtól visszahúzódó aszkétának vagy az életben kellemes dolgok ellenségének. Magára utalva azt

¹ Mk 6,2

² vö. Mt 13,55

³ vö. Mt 6,25-34

⁴ Jn 15,1

mondta: „Eljött az Emberfia, eszik is, iszik is, és azt mondják rá, hogy falánk és borissza ember” (Mt 11,19). Távol állt azoktól a filozófiáktól, amelyek megvetették a testet, az anyagot és az e világi dolgokat. Ezek az egészségtelen dualizmusok mégis jelentős befolyást gyakoroltak néhány keresztény gondolkodóra a történelem folyamán, és eltorzították az evangéliumot. Jézus két kezével dolgozott, napi kapcsolatban állt az Isten által teremtett anyaggal, hogy kézműves képességével alakot adjon neki. Érdemes felfigyelnünk arra, hogy élete nagy részét ennek a feladatnak szentelte, olyan egyszerű életmódban, amely semmiféle csodálatot nem keltett: „Nem az ács ez, Mária fia?” (Mk 6,3). Ily módon megszentelte a munkát, és sajátos értékkel ruházta fel kibontakozásunk szempontjából. Szent II. János Pál azt tanította, hogy „ha az ember a munka fáradoalmát az értünk megfeszített Krisztussal egyesülve viseli el, valamilyen módon együttműködik Isten Fiával az emberiség megváltásában”.⁵

2.4. Pedagógiai vonal:

2.4.1. Tantörténetek

Ferenc pápa homíliái

A próféta mindig a reménység embere – Ferenc pápa kedd reggeli homíliája

Az igazi próféta tud sírni a népéért, még akkor is, ha az nem hallgat rá. A Szent Márta-házban kedd reggel tartott szentmise homíliájában Ferenc pápa a napi olvasmány alapján István diakónus vértanúságáról elmélkedett és kiemelte, hogy „az egyháznak mindig szüksége van a prófétákra, hogy ők megerősítsék az Istenhez tartozásunkat”. „Körülmételetlenek szívben és fülben. Ti mindig ellenállatok a Szentléleknek. Nem vagytok következetesek azzal az étellel, mely gyökereitekből ered!” – István, az egyház első vértanúja Ferenc pápa szerint így vádolta a népet, a véneket és az írástudókat, akik törvényszék elé vonszolták őt. Bezárult a szívük, nem akarták meghallgatni őt és nem emlékeztek már Izrael történetére. Ferenc pápa az Apostolok Cselekedeteiből vett napi szakaszt elemezte végig a beszédében.

Az igazság miatti üldöztetés

Ahogy a megelőző prófétákat is üldözték az atyáik, hasonlóképpen a vének és az írástudók „magukon kívül a szívükben” rágalmakat szórtak István ellen, kivonszolták őt a városból és nekifogtak megkövezni őt – idézte a pápa az Írás szavait, majd így folytatta: Amikor egy próféta igazsággal találkozik és az megérinti a szívét, akkor vagy megnyílik a szíve vagy bezárul és még jobban megkövesedik, aztán elszabadul a haragos indulat és kitör az üldöztetés. Így végződik a próféta élete.

Az igazi próféta sír a népért

A kellemetlen igazságot sokszor nem szívesen hallgatjuk és a próféták mindig az üldöztetés problémáiba ütköztek az igazság kimondása miatt. De milyen teszt igazolja a számomra, hogy a próféta erős beszéde az igazságot mondja? – tette fel a kérdést a pápa. Az, hogy ez a próféta nemcsak beszélni tud a népről, hanem tud is sírni érte – válaszolta. Jézus egyfelől kemény szavakkal szemrehányást tesz a népnek: „Hazug és házasságtörő nemzedék”

⁵ Laborem exercens enciklika (1981. szeptember 14.), 27: AAS 73 (1981) 645. [Magyar kiadás: II. János Pál megnyilatkozásai. Pápai dokumentumok 1978–2005, I. kötet, Szent István Társulat, Budapest 2005 185. (122. pont.)]

- mondja egyszer, másfelől pedig sír Jeruzsálem felett. Ez a próba. Az igazi próféta tud sírni a népért, de tud erőseket is mondani, amikor kell. De nem langyos, hanem mindig egyenes.

Nemcsak szemrehányást tesz, hanem reménységre indít

Ám az igazi próféta nem jajpróféta – pontosított Ferenc pápa. Az igazi próféta ugyanis a reménység embere, aki így kiált: Nyissátok meg az ajtókat, gyógyítsuk meg a gyökereket, állítsuk helyre az Istennel való kapcsolatunkat, hogy tovább tudjunk menni! Nem egy hivatalból való szemrehányó ember! Nem, hanem a reménység prófétája. Szemrehányást tesz, amikor szükséges, és kinyitja az ajtókat a reménység távlatába tekintve. A valódi próféta jól csinálja a mesterségét, a saját bőrre kockáztatja.

Az egyháznak szüksége van a próféták szolgálatára

Így végzi István is, amikor meghal Saul szeme láttára, azért, hogy következetes maradjon az igazsághoz. Ferenc pápa a korai egyház egyik híres mondását idézte: „A mártírok vére a keresztények magvetése”. Az egyháznak tehát szüksége van a prófétákra! Sőt, még többet is mondok – folytatta. Szükség van arra, hogy mindnyájan próféták legyünk. Nem kritikusak, az egy más dolog. Egy dolog ugyanis a kritikus bíró, akinek nem tetszik semmi sem. Nem ez nem jó és ez nem lehet, ennek nem kell így lennie! Mert ez nem próféta! Próféta az, aki imádkozik, aki Istenre tekint, aki tekintettel van a népre, és fájdalmat érez, ha a nép hibát követ el. Sír, képes sírni a népért, de arra is kész, hogy akár az életével is játsszon, hogy megmondja az igazságot. Ne hiányozzék soha az egyházban a próféták szolgálata, hogy a dolgok előre haladjanak! – zárta végül ezzel a fohással Ferenc pápa kedd reggeli homíliáját a Szent Márta-ház kápolnijában.

Ferenc pápa: Találkoztunk a köztünk láthatóan és tapinthatóan jelen lévő Élettel! (részlet)

A századok folyamán a világ sokféle meghatározást adott Jézusról: az igazságosság és a szeretet nagy prófétája; bölcs életmester; forradalmár; álmódzó Isten álmairól és így tovább. Sok szép elképzelés. De ezeknek és más hipotéziseknek a zűrzavarában még ma is kiemelkedik a Péternek nevezett Simonnak, egy alázatos és hittel teli férfinak az egyszerű és egyenes vallomása: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia”. (Mt 16,16) Jézus Isten Fia: ezért ő örökké élő, mint ahogyan örökké élő az ő Atyja. Ennek az újdonságnak a fényét gyűjtja meg a kegyelem annak szívében, aki megnyílik Jézus misztériumára. A matematikainál is erősebb, belső bizonyosság ez: találkoztunk az élet forrásával, magával a testté lett, köztünk láthatóan és tapinthatóan jelen lévő Élettel. Ez a keresztény ember tapasztalata, s ez nem az ő érdeme, ez nem nekünk, keresztényeknek az érdeme, hanem Istentől jön, Istennek, az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek a kegyelme. Mindez csíraszerűen benne van Péter válaszában: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.”

Forrás: <https://www.magyarKurir.hu/ferenc-papa/ferenc-papa-talalkoztunk-koztunk-lathatoan-es-tapinthatoan-jelen-levo-elettel>

Ferenc pápa Twitter üzenete (2018.06.27.)

„Meghívást kaptunk arra, hogy segítsük az időseket, a betegeket és a még meg nem születetteket: az életet mindig védeni és szeretni kell, a fogantatástól a természetes végéig.”

Forrás: <https://www.magyarKurir.hu/ferenc-papa/ferenc-papa-twitter-uzenete-junius-27-en-88487>

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

Somogyi János – Hozsánna!

Remény csillan a sóvárgó szemekbe,
A lelkek mélyén a tűz fellobog.
Szabadító jön, a világ Megváltója,
Érte a népek szíve vár, dobog!

Próféta! Jézus! Názáretből való!...
Egyszerű fia egy falusi ácsnak
De soha még ember így nem szólott,
Megrázó erővel a bűnös világnak.

Szava izzó, mint folyékony arany.
Igazság, erő, mi belőle árad.
Jóság, alázat simul a szemében
És emberekért munkálkodik, fárad.

Messziről morajlást hoz a tavaszi szél,
A csodatevő próféta közeleg.
Ellenállhatatlan, csodás erő viszi
Az embereket egymáshoz közelebb.

Egyszerű ruhában, számárháton ülve,
Jön az Ember, a bűnösök barátja,
Tanítványai körülötte mennek,
Sok ezer torok a hozsánnát kiáltja.

„Hozsánna Néked!” Harsogja a tömeg,
„Ki jössz az Úrnak dicső nevében!”
Öröm-mámor tombol a lelkekben,
Legtöbb embernek könny ül a szemében.

„Hozsánna Néked! Dávid Fiának!
Te vagy a dicső, hatalmas Király!
Izráel népe a próféciák után,
Messiás, Messiás! A jöttödre vár!”

Pálmák lengnek, virágok hullanak
Szőnyegek terülnek le a poros útra,
Dicsőség, hozsánna, Isten Fiának,
Ki a reménységnek örökvizű Kútja.

Dicsőség Néked! Jézus, Messiás!
Az örök város így fogad ma téged.
Bevonultál a lelkekbe, szívekbe,
S meghódítottad a Te bűnös néped.

Forrás: <http://martinkertvaros-plebania.hu/page.php?4.111>

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

Hogyan hallgatom és fogadom Jézus szavait, tanítását?

Mennyire vakít el az irigység?

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Istenünk, te szent Fiad megaláztatása által fölemelted az elesett emberiséget. Adj szent örömet nekünk, akiket kiragadtál a bűn szolgaságából, és fogadj be egykor az örök boldogságba. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérek, küldd el Szentlelkedet, hogy mindig őszinte hittel és készséges nyitottsággal tudjak Szent Fiadra figyelni, s engedelmes tanítványa lehessek. Amen.

Nyúl Viktor

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

Az Úr engem is tanít. Megadja a lehetőséget, hogy egyre jobban megismerjem, megszeressem őt, s hogy mélyüljön a barátságunk.

Az Úr adja a bölcsességet.

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

Minden nap figyeljek Jézus szavára, s hittel forduljak felé.

Tudjak én is türelmes lenni, mint Krisztus Urunk.